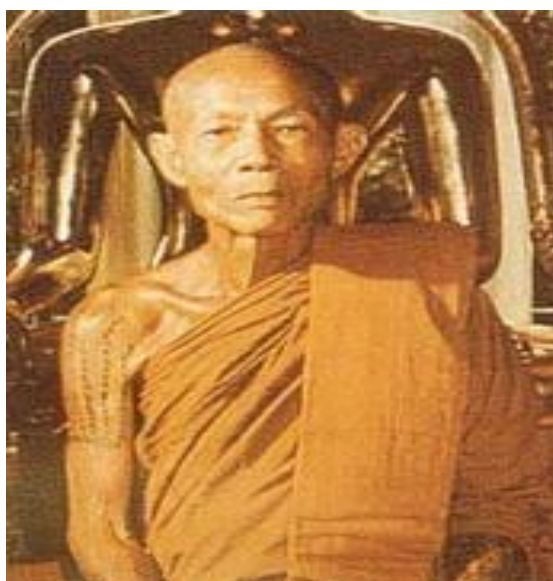

พิพิธภัณฑ์หลวงปู่ชาม่า อจตุต

หลวงปู่ชาม่า อจตุต

วัดป่าอัมพวัน อำเภอเมือง จังหวัดเลย

ข้อมูลจาก <http://www.thavorn.net/techer/teacher/teacher4.htm>

หลวงปู่ชาม่า ท่านเป็นพระภิกษุสงฆ์ ที่มีความเชื่อในตัวเอง และรับฟัง
ครูบาอาจารย์ที่อบรมสั่งสอนนั้นด้วยความศรัทธาถึงครูบาอาจารย์ที่เป็นศิษย์ของ
หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ท่านเคยได้อยู่ใกล้ชิดปฏิบัติธรรมอยู่เสมอๆ เช่น...หลวงปู่
ชอบ หลวงปู่ศรีจันทร์ หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่คำดีการที่หลวงปู่ออกติดตามหลวงปู่มั่น
ไปทางภาคเหนือ นั้น ก็เพื่อหวังธรรมเทศนาและอุบายธรรมจากท่านเท่านั้น โดย
คิดว่า **“ถ้าพบและได้รับอุบายธรรมแล้วจะปฏิบัติตามนั้น แม้ไม่ได้ธรรมที่
ตนปฏิบัติก็ยอมตาย”** ก่อนจะได้พบกับหลวงปู่มั่น ท่านมีโอกาสดูฝากตัวเป็น
ศิษย์ของท่านพระอาจารย์สิงห์ ขันตยาคโม และท่านพระอาจารย์มหาปิ่น
ปัญญาพโล ถึง ๔ พรรษา

หลวงปู่ชาม่า อจตุต เกิดวันอาทิตย์ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีมะโรง พ.ศ.
๒๔๔๗ ณ บ้านดอนแฉม ต.บางคำ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่นบิดา-มารดาชื่อนาย
ลุย และนางบุญ นามสกุล สีนทอน ท่านเป็นบุตรคนที่ ๒ ใน จำนวน ๘ คน

บิดามารดามีอาชีพทำนา ท่านอยู่ช่วยบิดาทำงานท้องนาอยู่จนเป็นหนุ่ม
ใหญ่ จึงได้บวชเป็นพระในครั้งแรก ต่อมาได้ลาสิกขาออกไปช่วยบิดามารดาทำงาน

นา-ไรต์ต่อไปอีก เพื่อทดแทนบุญคุณท่าน ครั้นหมดภาระหน้าที่ของตน เพราะได้ทำงานหาเงินพอที่บิดามารดาไม่ลำบากแล้ว ท่านก็ได้อุปสมบทอีกครั้งที่วัดข้างๆ บ้าน คราวนี้อยู่ได้ถึง ๔ พรรษา แต่เป็นฝ่ายมหานิกาย

สมัยนั้นการควบคุมยังไม่ทั่วถึง จึงเป็นเหตุให้พระสงฆ์หย่อนยานทางพระธรรมวินัยมาก คือพระธรรมวินัยสอนอย่างหนึ่ง แต่ผู้บวชปฏิบัติตนไปอีกอย่างหนึ่ง ครั้งแรกได้ยินกิตติศัพท์ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ว่าเป็นพระผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัยมากและท่านก็เป็นพระอุดมกรรมฐาน ท่านหลวงปู่ชามา จึงอยากฝากตัวเป็นศิษย์ แต่หลวงปู่ชามา มีโอกาสดี ได้เข้านมัสการท่านพระอาจารย์สิงห์ ขันตยาคโม ได้รับฟังพระธรรมเทศนาจากท่าน ก็เข้าใจว่า **"บัดนี้เราได้มาพบพระดีมีวินัยชอบแล้ว"** ท่านจึงได้ถวายตัวเป็นศิษย์ แต่มีเหตุขัดข้องในเรื่องนิกายอยู่ ท่านจึงต้องให้ขออนุญาตพระอุปัชฌาย์องค์เดิม ก็ได้รับอนุญาตด้วยความเต็มใจ พร้อมกับอวยพรให้มีดวงตาเห็นธรรม

หลวงปู่ชามา จึงได้มาแปรญัตติใหม่ เป็นพระธรรมยุติกนิกาย ที่วัดบ้านเต่าชัยชุมพล อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ โดยมีท่านพระครูพิศาล (ศรีจันทร์) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์หล้า เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้รับฉายาว่า **"อาจตุโต"**

เมื่อแปรนิกายแล้ว เท่ากับ เป็นพระบวชใหม่ ท่านหลวงปู่ชามาได้อยู่ปฏิบัติธรรมกับหลวงปู่ฝั้น อาจาโร จนเกิดสมาธิขั้น **"ฌาน"** และได้ติดตามเดินธุดงค์ไปในที่ต่างๆ ขณะนี้ท่านได้สมาธิแล้ว จึงรีบเร่งการภาวนาเดินจงกรม ตลอดวันตลอดเวลา บางวันอดอาหารเสียเพราะเสียเวลาการปฏิบัติธรรม

ต่อมาได้ติดตาม หลวงปู่ชอบ ฐานสโม ไปทางเหนือ และได้ปฏิบัติธรรมกับ หลวงปู่ดี้อ อีก ๑ พรรษา หลวงปู่ชามา ได้ปฏิบัติธรรมกับ หลวงปู่คำดี ปภาโส นานถึง ๑๐ พรรษา เพราะที่ท่านเคยพูดว่า **“ได้พระอาจารย์ที่พิเศษจึงอยู่นานหน่อย”**

การปฏิบัติธรรมความดีบริสุทธิ์นั้น หลวงปู่ชามาถือว่า... **“เป็นกำไรของจิตใจเรา จะได้หมดทุกข์เสียที”**

ท่านเคยได้ร่วมคณะจากพระอาจารย์ใหญ่หลายองค์ ไปเป็นธรรมทูตขอ นิมิตหลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ ให้กลับมาอยู่ในจังหวัดเลย แต่ก็ต้องผิดหวังเพราะ หลวงปู่แหวนไม่ยอมกลับ ขออยู่บนดอยแม่ปิ้งดังเดิม

หลวงปู่ชามา อาจุตโต เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่นรุ่นเดียวกับ พระอาจารย์กว่า

หลวงปู่ชามา อาจุตโต ท่านเคยเดินธุดงค์ไปจนถึงประเทศลาว และได้ไปรับข้ออรรถธรรมทางใจอีกเป็นอันมาก ความเด็ดเดี่ยวกล้าหาญท่าน เดินธุดงค์กรรมฐานไปในป่าเขาตงเสื่ออยู่ตลอดเวลา

การที่ท่านได้สละกายและใจออกปฏิบัติธรรมกรรมฐานนี้ เป็นความสมัครใจของท่าน เพราะในครั้งแรกที่ได้มีโอกาสพบเห็นพระธุดงค์กรรมฐาน คือ พระอาจารย์สิงห์ หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่อ่อน หลวงปู่เทศก์ และท่านพระอาจารย์มหาปิ่น ครั้นเมื่อได้ฟังธรรมะปฏิบัติ ก็บังเกิดความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า ท่านได้ออกเดินธุดงค์ ไปตามป่าเขา เพื่อแสวงหาวิโมกขธรรมเกือบทั่วประเทศไทย

หลวงปู่ชามา ได้ไปฝึกกำลังออกเผยแผ่ธรรมะร่วมกับหลวงปู่เทศก์ เทสรังสี ยังภาคใต้ แม้จะเกิดอุปสรรคต่างๆ นานา ท่านก็ได้ท้อถอย จนสามารถสร้างความนิยมในสายการปฏิบัติ ไม่ว่าจะท่านจะธุดงค์ไปเผยแผ่ธรรม ณ ที่ใด ชาวบ้าน ป่า นา เขา ต่างพากันเลื่อมใสศรัทธาท่าน และพากันเสาะแสวงหาเสียใจ เมื่อท่านเสร็จกิจในการเผยแผ่ธรรม และอำลาจากสถานที่แห่งนั้น แต่ธรรมะที่ได้รับจากท่านก็ยังฝังใจเขาไปนานแสนนาน

หลวงปู่ชา มา เคยเล่าเหตุการณ์ตอนหนึ่งให้ฟังว่า

“อาตมาเคยใช้กรรมครั้งหนึ่งเกือบตายมาแล้ว คือ รถไปคร่า การไปให้รถคร่าได้
นี้มีพระอาจารย์หลายองค์ มีอาจารย์ท่อน เป็นต้น ความสำคัญมันหมายไม่ได้อยู่กับตอนรถ
คว่านั้นหรอก เพราะเป็นเรื่องธรรมดาเชิงขบขันมากกว่า แต่ความสำคัญในทางธรรมะนี่ซี
ทำให้อาตมารู้ซึ่งถึงแก่นใจเลยทีเดียวนะ

จึงมาแนะนำญาติโยมว่า ปฏิบัติไปเกิดธรรมสมาธินี้ เมื่อใครได้ปฏิบัติแล้ว แม้เมื่อ
ถึงคราววิบัติ ธรรมะก็ช่วยได้ ธรรมะเป็นเกราะแก้วเกราะขวัญของพวกเราเป็นอย่างดียิ่ง
เป็นอะไรละ...เป็นพุทธรักษา ธรรมรักษา สังฆรักษา รักษาให้พ้นความตายได้จริงๆ ภูมิธรรม
เกิดขึ้นมากในช่วงนั้น ขณะเจ็บอยู่นะ อาตมารู้วิธี ตอนที่เราจะตายควรไปฝากกับใครแล้ว
พวกโยมก็ควรปฏิบัติบ้างจึงจะรู้ชัดเจนนะ”

หลวงปู่ชา มา ได้มานุรณะซ่อมแซม วัดป่าอัมพวัน ให้ได้รับความเจริญขึ้น
เพราะชาวบ้านใ้ร่ม่วงทุกคนต่างก็มีความศรัทธาเลื่อมใสในปฏิปทาของท่าน จึง
นิมนต์มาอยู่เป็นเจ้าอาวาสวัดป่าอัมพวันและถือเป็นแหล่งสุดท้ายในชีวิตของท่าน
หลวงปู่ชา มา อาจุตโต พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบแห่งจังหวัดเลยฯ

